

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

zo 14. novembra 2013*

„REACH — Prechodné opatrenia týkajúce sa obmedzení výroby, uvádzania na trh a používania kadmia a jeho zlúčenín — Príloha XVII nariadenia (ES) č. 1907/2006 — Obmedzenia používania pigmentov kadmia v plastových materiáloch — Zjavne nesprávne posúdenie — Analýza rizík“

Vo veci T-456/11,

International Cadmium Association (ICdA), so sídlom v Bruseli (Belgicko),

Rockwood Pigments (UK) Ltd, so sídlom v Stoke-on-Trent (Spojené kráľovstvo),

James M Brown Ltd, so sídlom v Stoke-on-Trent,

v zastúpení: pôvodne K. Van Maldegem a R. Cana, advokáti, neskôr R. Cana,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne P. Oliver a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci K. Sawyer, barrister, neskôr P. Oliver a E. Manhaeve,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie nariadenia Komisie (EÚ) č. 494/2011 z 20. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH), pokiaľ ide o prílohu XVII (kadmium) (Ú. v. EÚ L 134, s. 2), v rozsahu, v akom obmedzuje používanie pigmentov kadmia v iných plastových materiáloch ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím nariadenia č. 494/2011,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v štádiu rozhodovania v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia I. Wiszniewska-Białecka a M. Prek,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. júna 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Prvý žalobca, International Cadmium Association (ICdA), je medzinárodným neziskovým združením so sídlom v Belgicku. Jeho členmi sú výrobcovia, spotrebiteľia a spracovatelia kadmia a jeho zlúčenín a osoby, ktoré ho recyklujú. Podľa jeho stanov je cieľom združenia podpora záujmov priemyslu s kadmium vrátane reprezentácie jeho členov pred súkromnými alebo verejnými subjektmi a národnými alebo medzinárodnými orgánmi. Druhý a tretí žalobca, spoločnosti Rockwood Pigments (UK) Ltd a James M Brown Ltd, sú členmi ICdA. Ich hlavnou činnosťou je výroba pigmentov kadmia, konkrétne oranžového selenid-sulfidu kademnatého (č. CAS 1256-57-4), červeného selenid-sulfidu kademnatého (č. CAS 58339-34-7) a sulfidu kademnato-zinočnatého (č. CAS 8048-07-5) v Európskej únii a ich predaj v rámci Únie a sveta.
- 2 Kadmium (č. CAS 7440-43-9) je chemický prvok, kov, vyskytujúci sa v malom množstve v životnom prostredí v prírodných zdrojoch, pri procesoch ako erózia a obrusovanie skál a pôdy alebo pri osobitných udalostiach, akými sú lesné požiare alebo sopečná erupcia. Táto látka sa vyrába na komerčné využitie, najmä ako vedľajší produkt výroby zinku a v menších množstvách medi a olova. Na niektoré zo svojich využití sa kovové kadmium zámernie spracúva alebo upravuje na zlúčeniny kadmia. Pigmenty kadmia sú stále anorganické farbivá, ktoré sa môžu vyrobiť v lesklých farebných tónoch oranžovej, červenej, žltej a hnedej. Tieto pigmenty sa používajú pri výrobkoch z plastu.
- 3 Kadmium bolo smernicou Komisie 2004/73/ES z 29. apríla 2004, ktorou sa po dvadsiaty deviatykrát technickému pokroku prispôsobuje smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. EÚ L 152, s. 1; Mim. vyd. 13/034, s. 448), klasifikované ako rakovinotvorná, mutagénna a toxická látka. Táto klasifikácia bola prebratá nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, s. 1).
- 4 Dňa 27. júla 1976 Rada Európskych spoločenstiev prijala smernicu 76/769/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na obmedzenia uvádzania na trh a používania niektorých nebezpečných látok a prípravkov (Ú. v. ES L 262, s. 201; Mim. vyd. 13/003, s. 317). Smernicou 91/338/EHS z 18. júna 1991, ktorou sa po desiaty krát mení a dopĺňa smernica 76/769 (Ú. v. ES L 186, s. 59; Mim. vyd. 13/010, s. 293), Rada obmedzila uvádzanie na trh a používanie kadmia a jeho zlúčenín tým spôsobom, že nesmeli byť použité najmä na farbenie konečných výrobkov vyrobených z látok a prípravkov uvedených v smernici 91/338 a na stabilizáciu taxatívne vymenovaných konečných výrobkov vyrobených z polymérov a kopolymérov vinylchloridu (PVC).
- 5 Dňa 23. marca 1993 prijala Rada nariadenie (EHS) č. 793/93 o vyhodnocovaní a kontrole rizík existujúcich látok (Ú. v. ES L 84, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 212). V súlade s článkom 8 tohto nariadenia Komisia Európskych spoločenstiev po porade s členskými štátmi pravidelne navrhuje zoznamy prioritných látok alebo skupín látok, ktoré si vyžadujú okamžitú pozornosť z dôvodu ich potenciálneho účinku na človeka alebo životné prostredie. Podľa článku 10 tohto nariadenia za každú látku na zoznamoch priorit je jednému členskému štátu daná zodpovednosť za hodnotenie jej rizík pre človeka a pre životné prostredie, a tam, kde je to vhodné, navrhne stratégiu pre obmedzenie týchto rizík, vrátane kontrolných opatrení a/alebo dozorných programov.

- 6 Nariadením Komisie (ES) č. 143/97 z 27. januára 1997 o treťom zozname prioritných látok, ako sa predpokladá v nariadení Rady (EHS) č. 793/93 (Ú. v. ES L 25, s. 13; Mim. vyd. 15/003, s. 112), boli kadmium a oxid kademnatý (č. CAS 1306-19-0) zaradené na tento zoznam prioritných látok a Belgickému kráľovstvu bola daná zodpovednosť za hodnotenie týchto látok.
- 7 V septembri 1998 bola dokončená správa nazvaná „hodnotenie rizík pre zdravie a životné prostredie súvisiace s kadmium obsiahnutým v určitých výrobkoch a účinky dodatočných obmedzení jeho používania a jeho uvádzania na trh“, ktorú pre Komisiu pripravila komora poradcov so sídlom v Spojenom kráľovstve (ďalej len „správa z roku 1998“).
- 8 V stanovisku z roku 1999 vedecký výbor pre toxicitu, ekotoxicitu a životné prostredie ustanovený v súlade s rozhodnutím Komisie 97/579/ES z 23. júla 1997, ktorým sa ustanovujú vedecké výbory pre oblasti zdravia spotrebiteľov a bezpečnosti potravín [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 237, s. 18), kritizoval správu z roku 1998. Ako odpoveď na túto kritiku Komisia nariadila vypracovať správu nazvanú „Riziká pre zdravie a životné prostredie súvisiace s používaním kadmia ako farbiva alebo stabilizátora v polyméroch a náteroch metalických povrchov“, ktorú pripravila iná komora poradcov so sídlom v Spojenom kráľovstve 19. decembra 2000 (ďalej len „správa z roku 2000“). Správa z roku 2000 bola predmetom stanoviska vedeckého výboru pre toxicitu, ekotoxicitu a životné prostredie vydaného 30. októbra 2001.
- 9 Správa hodnotenia rizík Únie týkajúca sa kadmia a oxidu kademnatého, vypracovaná Belgickým kráľovstvom, ktorej časť I týkajúca sa životného prostredia bola predmetom stanoviska vedeckého výboru pre toxicitu, ekotoxicitu a životné prostredie z 28. marca 2004, bola uverejnená v roku 2007. Táto správa obsahuje závery týkajúce sa potreby obmedziť riziká pôsobenia kadmia a oxidu kademnatého na životné prostredie a ľudské zdravie.
- 10 Po uverejnení správy hodnotenia rizík Únie prijala Komisia v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia č. 793/93 odporúčanie z 29. mája 2008 o opatreniach na zníženie rizík pre tieto látky: kadmium, oxid kademnatý (Ú. v. EÚ L 156, s. 22), ako aj oznámenie o výsledkoch vyhodnotenia rizík a o stratégiách znižovania rizík pre tieto látky: kadmium a oxid kademnatý (Ú. v. EÚ C 149, 2008, s. 6). Pokiaľ ide o riziká pre pracovníkov spojené s kadmium a oxidom kademnatým, Komisia v uvedenom oznámení odporúčala určiť najmä pracovné expozičné limitné hodnoty. Pokiaľ ide o riziká, ktoré predstavuje kadmium pre spotrebiteľov, Komisia na základe smernice Rady 76/769 odporučila na úrovni Spoločenstva zvážiť obmedzenia týkajúce sa uvádzania na trh a používania spájok a šperkov s obsahom kadmia. Pokiaľ ide o riziká pre ľudí vystavených vplyvu kadmia a oxidu kademnatého zo životného prostredia, Komisia odporučila zvážiť zmenu limitov pre kadmium a oxid kademnatý v potravinách, zvážiť stanovenie limitov pre kadmium v tabakovej zmesi, resp. v tabakových listoch, a zvážiť stanovenie maximálnych koncentrácií kadmia a oxidu kademnatého v hnojivách.
- 11 S účinnosťou od 1. júna 2008 a od 1. júna 2009 boli nariadenie č. 793/93 a smernica 76/769 zrušené na základe článku 139 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1).
- 12 Podľa nariadenia Komisie (ES) č. 552/2009 z 22. júna 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1907/2006, pokiaľ ide o prílohu XVII (Ú. v. EÚ L 164, s. 7), obmedzenia uvádzania na trh a používania kadmia a jeho zlúčenín, pôvodne zavedené smernicou 91/338, boli prevedené do prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006, ktorá obsahuje obmedzenia výroby, uvádzania na trh a používania určitých nebezpečných látok, zmesí a výrobkov.

- 13 Článok 137 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006 obsahuje prechodné opatrenia. Toto ustanovenie stanovuje, že do 1. júna 2010 Komisia pripraví, ak je to potrebné, návrh zmeny a doplnenia prílohy XVII tohto nariadenia v súlade s akýmkoľvek hodnotením rizika a odporúčanou stratégiou na obmedzenie rizika, ktoré bolo prijaté na úrovni Spoločenstva v súlade s článkom 11 nariadenia č. 793/93, pokiaľ zahŕňa návrhy na obmedzenia v súlade s hlavou VIII nariadenia č. 1907/2006, pre ktoré ale zatiaľ nebolo prijaté rozhodnutie podľa smernice 76/769.
- 14 V máji 2010 Komisia pripravila návrh zmeny a doplnenia prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006 v súvislosti s kadmíom, ktorý bol predložený orgánom príslušným pre nariadenia č. 1907/2006 a 1272/2008 v júni 2010 a oznámený Svetovej obchodnej organizácii (WTO) v súlade s dohodou o technických prekážkach obchodu WTO, ktorá sa nachádza v prílohe 1A Dohody o založení WTO, schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcom sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Tento návrh zmeny a doplnenia obsahoval taxatívny zoznam plastových materiálov, v ktorých bolo použitie kadmia a jeho zlúčenín obmedzené.
- 15 Dňa 21. októbra 2010 sa tento návrh zmeny a doplnenia stal predmetom stanoviska fóra pre výmenu informácií o presadzovaní nariadenia č. 1907/2006, stanoveného článkom 76 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia, ktoré koordinuje sieť orgánov členských štátov zodpovedných za presadzovanie tohto nariadenia.
- 16 Dňa 5. novembra 2010 predložila Komisia výboru stanovenému článkom 133 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006 zmenený návrh zmeny a doplnenia prílohy XVII tohto nariadenia v súvislosti s kadmíom. Podľa tejto verzie, ktorá bola prerokovaná týmto výborom na jeho rokovaní 25. novembra 2010, sa navrhované obmedzenia neobmedzovali iba na používanie kadmia a jeho zlúčenín v niektorých plastových materiáloch, ale uplatňovali sa na všetky plastové materiály.
- 17 Dňa 20. mája 2011 prijala Komisia nariadenie (EÚ) č. 494/2011 z 20. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1907/2006, pokiaľ ide o prílohu XVII (kadmium) (Ú. v. EÚ L 134, s. 2, ďalej len „napadnuté nariadenie“), spolu s analýzou dopadu z toho istého dňa. Napadnuté nariadenie sa podľa svojho článku 2 druhého odseku uplatňuje od 10. decembra 2011. Článok 1 napadnutého nariadenia zmenil a doplnil položku 23 prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006. Na základe tejto zmeny a doplnenia sa kadmium a jeho zlúčeniny nesmeli už viac použiť v zmesiach a výrobkoch vyrobených zo syntetických organických polymérov (ďalej ako „plastové materiály“), okrem výrobkov farbených zmesami, ktoré obsahujú kadmium z bezpečnostných dôvodov.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 18 Žalobcovia podali túto žalobu do kancelárie Všeobecného súdu 12. augusta 2011.
- 19 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. mája 2012 Komisia predložila návrh nariadenia meniaceho a dopĺňajúceho položku 23 prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006, ktorý prijala, a uviedla, že odo dňa účinnosti tohto návrhu nebudú mať žalobcovia už viac záujem na konaní. Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. júla 2012 žalobcovia predložili k tomuto listu svoje pripomienky.
- 20 Dňa 18. septembra 2012 Komisia na základe tohto návrhu nariadenia prijala nariadenie (EÚ) č. 835/2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1907/2006, pokiaľ ide o prílohu XVII (kadmium) (Ú. v. EÚ L 252, s. 1).
- 21 Podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. októbra 2012 žalobcovia potvrdili existenciu ich záujmu na konaní po prijatí nariadenia č. 835/2012.

- 22 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 11. februára 2013 žalobcovia navrhli doložiť do spisu dva nové dôkazy týkajúce sa ich záujmu na konaní po prijatí nariadenia č. 835/2012, a to dve listiny Európskej chemickej agentúry (ECHA) týkajúce sa začatia postupu obmedzovania kadmia a jeho zlúčenín v plastových materiáloch podľa článku 69 nariadenia č. 1907/2006. Tento návrh bol rozhodnutím predsedu siedmej komory Všeobecného súdu z 18. februára 2013 prijatý. Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. marca 2013 Komisia predložila k listu z 11. februára 2013 svoje pripomienky.
- 23 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (siedma komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania.
- 24 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 svojho rokovacieho poriadku vyzval Všeobecný súd Komisiu, aby predložila listiny a odpovedala na písomnú otázku. Komisia tejto žiadosti vyhovelá v stanovenej lehote.
- 25 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im položil Všeobecný súd, boli vypočuté na pojednávaní 27. júna 2013.
- 26 Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
 - zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom obmedzuje používanie pigmentov kadmia v iných plastových materiáloch, ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím uvedeného nariadenia,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 27 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil žalobu za nedôvodnú,
 - zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

O záujme žalobcov na konaní

- 28 Komisia spochybňuje existenciu záujmu žalobcov na konaní. Podľa Komisie žalobcovia stratili záujem na konaní z dôvodu nadobudnutia platnosti nariadenia č. 835/2012. Toto nariadenie totiž znova zavádza také obmedzenia pre zlúčeniny kadmia použité ako pigmenty, aké existovali pred prijatím napadnutého nariadenia s retroaktívnym účinkom odo dňa uplatnenia napadnutého nariadenia. Na pojednávaní Komisia tiež tvrdila, že žalobcovia nemajú záujem na konaní v rozsahu, v akom sa ich návrh na zrušenie dotýka iných pigmentov kadmia ako oranžového selenid-sulfidu kademnatého, červeného selenid-sulfidu kademnatého a sulfidu kademnato-zinočnatého. Iba tieto pigmenty kadmia sú totiž vyrábané druhým a tretím žalobcom.
- 29 Treba pripomenúť, že v prípade podmienok prípustnosti žaloby a najmä neexistujúceho záujmu na konaní týkajúceho sa prekážky konania z dôvodu verejného záujmu prináleží Všeobecnému súdu bez návrhu overiť, či žalobca má záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adepteck Precision/Rada, T-299/05, Zb. s. II-565, bod 42 a tam citovanú judikatúru).

- 30 Podľa ustálenej judikatúry musí žalobcov záujem na konaní týkajúci sa predmetu žaloby existovať v štádiu podania žaloby, inak by bola žaloba neprípustná. Záujem na konaní musí pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, inak by muselo byť konanie zastavené, čo predpokladá, že výsledok konania prináša prospech účastníkovi konania, ktorý žalobu podal (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649, bod 25 a tam citovanú judikatúru) a že žaloba preukazuje skutočne existujúci záujem na zrušení napadnutého aktu (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 19. júna 2009, Socratec/Komisnia, T-269/03, neuvverejnený v Zbierke, bod 36 a tam citovanú judikatúru).
- 31 Z judikatúry rovnako vyplýva, že je na žalobkyni, aby predložila dôkaz o svojom záujme na konaní, ktorý predstavuje podstatnú a prvú podmienku každého návrhu na začatie konania (uznesenie predsedu druhej komory Súdneho dvora z 31. júla 1989, S./Komisia, 206/89 R, Zb. s. 2841, bod 8, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. apríla 2005, Sniace/Komisnia, T-141/03, Zb. s. II-1197, bod 31).
- 32 Po prvé, pokiaľ ide o záujem žalobcov v štádiu podania žaloby na zrušení napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom sa týka iných pigmentov kadmia ako troch vyrábaných druhým a tretím žalobcom, treba uviesť, že žalobcovia nepredložili žiadny dôkaz umožňujúci vyvodiť, že takéto zrušenie im prinesie prospech. Pokiaľ totiž ide o iné pigmenty, žalobcovia tvrdia, že majú záujem na konaní v podstate preto, lebo nemožno vylúčiť, že druhý a tretí žalobca v budúcnosti bude vyrábať aj iné pigmenty kadmia ako oranžový selenid-sulfid kademnatý, červený selenid-sulfid kademnatý a sulfid kademnato-zinočnatý. Keďže však výroba iných pigmentov kadmia ako troch uvedených vyššie je iba hypotetická a žalobcovia nepodložili svoje tvrdenia žiadnym dôkazom, nemajú skutočne existujúci záujem na zrušení napadnutého aktu v rozsahu, v akom sa týka iných pigmentov kadmia ako troch vyrábaných druhým a tretím žalobcom. Táto žaloba tak môže byť v tomto štádiu považovaná za prípustnú iba v rozsahu, v akom sa týka iba oranžového selenid-sulfidu kademnatého, červeného selenid-sulfidu kademnatého a sulfidu kademnato-zinočnatého (ďalej len „dotknuté pigmenty kadmia“).
- 33 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú stratu záujmu na konaní z dôvodu nadobudnutia platnosti nariadenia č. 835/2012, žalobcovia tvrdia, že toto nariadenie neruší napadnuté nariadenie. Podľa nich majú stále záujem na konaní, pretože na jednej strane zrušenie napadnutého nariadenia bude mať vplyv na prípadné budúce obmedzenie používania kadmia prijaté Komisiou a na druhej strane určenie protiprávnosti napadnutého nariadenia bude tvoriť základ žaloby o náhradu škody.
- 34 Z judikatúry vyplýva, že žalobca môže mať naďalej záujem na podaní žaloby o neplatnosť aktu inštitúcie, aby sa jednak do budúcnosti zabránilo opätovnému porušeniu práva, ktorým bol uvedený akt údajne poznačený (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisnia, C-362/05 P, Zb. s. I-4333, bod 50 a tam citovanú judikatúru), a jednak aby dosiahol konštatovanie súdu Únie o nezákonnosti, ktorá mu bola spôsobená, pričom takéto konštatovanie môže slúžiť ako základ prípadnej žaloby o náhradu škody podanej s cieľom získať primeranú náhradu ujmy spôsobenej napadnutým aktom (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 5. marca 1980, Könecke Fleischwarenfabrik/Komisnia, 76/79, Zb. s. 665, body 8 a 9; z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, bod 74, a rozsudok Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 53).
- 35 Bez toho, aby bolo treba rozhodnúť o uchovaní záujmu na konaní, aby sa do budúcnosti zabránilo opätovnému údajnému porušeniu práva, treba konštatovať, že žalobcovia si v každom prípade zachovali záujem ako základ pre prípadnú žalobu o náhradu škody.
- 36 Po prvé treba totiž uviesť, že spor si zachoval predmet konania, pretože napadnuté nariadenie nebolo formálne zrušené Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudok Wunenburger/Komisnia, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 48, a rozsudok Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 47).

- 37 Po druhé treba spresniť, že späťvzatie obmedzení týkajúcich sa dotknutých pigmentov kadmia, ktoré boli zavedené nariadením č. 835/2012, stanovené v tomto nariadení, a to s retroaktívnym účinkom odo dňa uplatnenia napadnutého nariadenia, samo osebe neznamena, že súd Únie je povinný rozhodnúť o zastavení konania z dôvodu zániku predmetu konania alebo záujmu na konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok *Wunenburger/Komisia*, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 47). Zrušenie napadnutého nariadenia, ktoré už bolo vykonané, stále môže žalobcom priniesť prospech, hoci dotknuté obmedzenia zavedené týmto nariadením boli medzičasom vzaté späť s retroaktívnym účinkom odo dňa uplatnenia uvedeného nariadenia. Napadnuté nariadenie totiž mohlo mať právne účinky v období, počas ktorého riadilo obmedzenia uplatniteľné na dotknuté pigmenty kadmia, a teda odo dňa jeho uplatnenia 10. decembra 2011 až do dňa nadobudnutia platnosti nariadenia č. 835/2012, čiže 19. septembra 2012 (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. júna 2013, *Ayadi/Komisia*, C-183/12 P, bod 79, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. marca 1999, *Gencor/Komisia*, T-102/96, Zb. s. II-753, bod 41).
- 38 Po tretie treba konštatovať, že počas tohto obdobia napadnuté nariadenie zakazovalo používanie dotknutých pigmentov kadmia v zmesiach a výrobkoch vyrobených z plastových materiálov, okrem výrobkov farbených zmesami, ktoré obsahujú kadmium z bezpečnostných dôvodov. V tomto kontexte si žalobcovia zachovávajú záujem na konštatovaní čiastočnej nezákonnosti napadnutého nariadenia, pretože toto konštatovanie bude jednak zaväzovať súd Únie v súvislosti so žalobou o náhradu škody a jednak môže predstavovať základ prípadného mimosúdneho rokovania medzi Komisiou a žalobcami vedeného s cieľom nahradiť ujmu, ktorú utrpeli (pozri v tomto zmysle rozsudok *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada*, už citovaný v bode 29 vyššie, body 54 a 55).
- 39 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba dospieť k záveru, že žalobcovia si po prijatí nariadenia č. 835/2012 zachovali záujem na návrhu o zrušenie napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom obmedzilo používanie dotknutých pigmentov kadmia v iných plastových materiáloch ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia.

O veci samej

- 40 Na podporu svojej žaloby žalobcovia predložili osem žalobných dôvodov založených po prvé na porušení článku 137 ods. 1 písm. a) a článkov 68 až 73 nariadenia č. 1907/2006, po druhé na zjavne nesprávnom posúdení, po tretie na porušení zásad právnej istoty a legitímnej dôvery, po štvrté na porušení nariadenia č. 1907/2006 v rozsahu, v akom napadnuté nariadenie stanovovalo obmedzenia na skupinu látok, konkrétne zlúčenín kadmia, bez ich osobitného hodnotenia, po piate na porušení dohody o technických prekážkach obchodu WTO, po šieste na porušení procesných práv žalobcov, po siedme na porušení povinnosti odôvodnenia a po ôsme na porušení zásady proporcionality.
- 41 Zdá sa vhodné začať preskúmanie druhým žalobným dôvodom založeným na zjavne nesprávnom posúdení.
- 42 Tento žalobný dôvod sa delí na dve výhrady. Zatiaľ čo prvá výhrada je založená na neexistencii analýzy rizík, druhá sa týka neexistencie analýzy vplyvu obmedzení na používanie pigmentov kadmia stanovených napadnutým nariadením.
- 43 Pokiaľ ide o prvú výhradu založenú na neexistencii analýzy rizík, žalobcovia tvrdia, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že neanalyzovala riziká vyplývajúce z používania dotknutých pigmentov kadmia, ktoré sú látkami odlišnými od kadmia, v iných plastových materiáloch ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia. Tieto pigmenty kadmia boli výslovne vylúčené z harmonizovanej klasifikácie nebezpečných zmesí kadmia podľa prílohy VI nariadenia č. 1272/2008.

- 44 Treba uviesť, že napadnuté nariadenie bolo prijaté na základe článku 131 nariadenia č. 1907/2006. Ako vyplýva z článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006, jeho účelom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia vrátane podpory rozvoja alternatívnych metód posúdenia nebezpečnosti látok, ako aj voľný pohyb látok na vnútornom trhu, a zároveň zlepšovať konkurencieschopnosť a inovácie. Vzhľadom na odôvodnenia 87, 89 a 91 nariadenia č. 1907/2006 normotvorca stanovil ako hlavný cieľ zavedenia nových obmedzení a zmeny existujúcich obmedzení stanovených v hlave VIII uvedeného nariadenia prvý z týchto troch cieľov, t. j. zabezpečiť vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. júla 2009, S.P.C.M. a i., C-558/07, Zb. s. I-5783, bod 45).
- 45 Na to, aby sa mohli účinne sledovať tieto ciele, treba zdôrazniť, že v technicky zložitom a neustále sa vyvíjajúcim rámci, akým je rámec veci samej, majú orgány Únie širokú mieru voľnej úvahy, najmä pokiaľ ide o posúdenie skutkových okolností vedeckej a technickej povahy, ktoré sú veľmi komplexné, na určenie povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, pričom preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri výkone takejto právomoci nedošlo k zjavnému porušeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy. V takom kontexte súd Únie nemôže nahradiť svojím posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy posúdenie inštitúcií, ktorým výlučne zverila Zmluva o FEÚ túto úlohu (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 8. júla 2010, Afton Chemical, C-343/09, Zb. s. I-7027, bod 28, a z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, Zb. s. I-6681, body 59 a 60).
- 46 Je však potrebné spresniť, že široká miera voľnej úvahy orgánov Únie, ktorá zahŕňa obmedzené súdne preskúmanie ich výkonu, sa nevzťahuje len na povahu a dosah ustanovení, ktoré treba prijať, ale v určitej miere aj na určenie východiskových údajov. Aj keď má takéto súdne preskúmanie obmedzenú pôsobnosť, je potrebné, aby boli tieto orgány, autori predmetného aktu, schopné súdu Únie preukázať, že akt bol prijatý na základe skutočného výkonu ich voľnej úvahy, čo predpokladá zohľadnenie všetkých relevantných skutočností a okolností situácie, ktoré mal tento akt upravovať (pozri v tomto zmysle rozsudok Afton Chemical, už citovaný v bode 46 vyššie, body 33 a 34).
- 47 V prejednávanej veci treba uviesť, že hoci bolo napadnuté nariadenie prijaté s odkazom na prechodné opatrenia stanovené v článku 137 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006, vyplýva z neho, že prílohu XVII uvedeného nariadenia možno meniť alebo doplniť iba vtedy, keď sú splnené podmienky stanovené v článku 68 tohto nariadenia. Prechodné opatrenia stanovené v článku 137 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia predstavujú totiž procesné ustanovenia a samy osebe môžu iba nahradiť procesné pravidlá stanovené v článkoch 69 až 73 tohto nariadenia, a nie vecné podmienky zavedenia nových obmedzení alebo zmeniť či doplniť existujúce obmedzenia stanovené v článku 68 nariadenia č. 1907/2006. Okrem toho z článku 137 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia vyplýva, že návrhy obmedzení musia byť v súlade s hlavou VIII tohto nariadenia, čiže s článkami 68 až 73.
- 48 Zavedenie nových obmedzení týkajúcich sa dotknutých pigmentov kadmia napadnutým nariadením teda predpokladá, že podmienky stanovené v článku 68 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006 budú splnené. Toto ustanovenie uvádza, že ak existuje neprijateľné riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie vyplývajúce z výroby, používania alebo uvedenia látky na trh, ktoré si vyžaduje konanie na úrovni Únie, príloha XVII tohto nariadenia sa zmení a doplní prijatím nových obmedzení pre výrobu, používanie alebo uvádzanie na trh samotných látok, látok v zmesiach alebo vo výrobkoch. Každé takéto rozhodnutie zohľadní sociálno-ekonomické vplyvy obmedzenia vrátane dostupnosti alternatív.
- 49 Prijatie napadnutého nariadenia následne predpokladá, že Komisia musí oprávnene zastávať názor, že používanie dotknutých pigmentov kadmia v iných plastových materiáloch ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia, predstavuje neprijateľné riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie, ktoré si vyžaduje konanie na úrovni Únie.

- 50 Aj keby sa predpokladalo, ako to tvrdila Komisia na pojednávaní, že opatrenia prijaté podľa článku 137 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1907/2006 nemusia splniť vecné podmienky stanovené v článku 68 tohto nariadenia, ale pravidlá platné pred uvedeným nariadením, čiže v článku 11 nariadenia č. 793/93, treba konštatovať, že tento článok 11 nariadenia č. 793/93 tiež stanovuje, že reštrikčné opatrenia sa môžu prijať iba na základe hodnotenia rizík.
- 51 Vzhľadom na argumentáciu žalobcov treba teda posúdiť, či sa napadnuté nariadenie nezakladá na zjavne nesprávnom posúdení Komisie z dôvodu neexistencie hodnotenia rizík, ktoré predstavujú dotknuté pigmenty kadmia v iných plastových materiáloch, ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia.
- 52 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vedecké preskúmanie rizík, uskutočnené vedeckými expertmi, musí Komisii poskytnúť dostatočne spoľahlivé a solídne informácie, aby jej umožnilo pochopiť celý rozsah položenej vedeckej otázky a určiť svoju politiku so znalosťou veci. V dôsledku toho okrem prijatia svojvoľných opatrení, ktoré nemôžu byť v žiadnom prípade legitímne z dôvodu zásady obozretnosti, musí Komisia dohliadať, aby ňou prijaté opatrenia, aj keď ide o opatrenia preventívne, boli založené na čo najširšom vedeckom hodnotení rizík so zohľadnením osobitných okolností veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 11. septembra 2002, Pfizer Animal Health/Rada, T-13/99, Zb. s. II-3305, bod 162).
- 53 Treba konštatovať že Komisia pripúšťa, že správa hodnotenia rizík Únie sa týka pigmentov kadmia iba nepriamo, a to iba v rozsahu, v akom sa týka miest výroby týchto pigmentov. To potvrdzujú odôvodnenia 1 a 2 nariadenia č. 835/2012, z ktorých vyplýva, že rozšírenie obmedzení, pokiaľ ide o používanie kadmia a jeho zlúčenín, na všetky plastové materiály nebolo založené na tejto správe. Komisia však tvrdí, že jej rozhodnutie rozšíriť obmedzenie týkajúce sa používania všetkých zlúčením kadmia ako farbív na iné plastové materiály ako tie, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia, sa zakladalo na zohľadnení iných zdrojov informácií.
- 54 V tejto súvislosti Komisia po prvé odkazuje na rezolúciu Rady z 25. januára 1988 týkajúcu sa programu opatrení Spoločenstva proti znečisteniu životného prostredia kadmium [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 30, s. 1). V tejto rezolúcii Rada uviedla, že pôsobenie kadmia na životné prostredie a ľudské zdravie pochádza z rôznych zdrojov, a to najmä z emisií vznikajúcich pri odstraňovaní odpadu. Treba určite zamietnuť tvrdenie žalobcov, podľa ktorého Komisia nemôže odkázať na túto rezolúciu, pretože bola prijatá pred zavedením obmedzení podľa smernice 91/338. Táto rezolúcia totiž odporúča postupovať po etapách a nič nenasvedčuje, že bol tento postup smernicou 91/338 úplne vykonaný. Táto rezolúcia ako taká však neobsahuje hodnotenie rizík, ktoré predstavujú pigmenty kadmia v plastových materiáloch.
- 55 Po druhé Komisia odkazuje na správu z roku 2000, ktorá odkazuje na správu z roku 1998 a odhaduje uvoľňovanie kadmia z pigmentovaného plastu počas doby trvania takéhoto výrobku na 0,005 percenta. Správa z roku 2000, ktorá bola predmetom stanoviska vedeckého výboru pre toxicitu, ekotoxicitu a životné prostredie vydaného 30. októbra 2001, identifikovala spaľovanie plastov obsahujúcich pigmenty kadmia, ako aj uloženie na skládku a vsakovanie z plastového odpadu a z popola spaľovní ako zdroj kadmia v životnom prostredí. V súvislosti s presnými zdrojmi kadmia nájdeného vo výluhoch odpadu však nemohol byť sformulovaný žiadny záver.
- 56 V tejto súvislosti žalobcovia tvrdia, že Komisia nemôže odkázať na správu z roku 2000, pretože bola dokončená pred správou hodnotenia rizík Únie. Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje a ktorá sa uplatňuje aj na určenie východiskových údajov (pozri bod 46 vyššie), jej nič nebráni zohľadniť vedecké údaje pochádzajúce z iných zdrojov ako zo správy hodnotenia rizík Únie, akým je správa z roku 2000. Okrem toho správa hodnotenia rizík Únie vo svojej časti I bode 0.1.1 uvádza, že sa netýka ani všetkých oblastí dotknutých kadmium a oxidom kademnatým, ani všetkých zlúčenín týchto látok. Navyše odkazuje na viaceré iné štúdie bez toho, aby ich taxatívne vymenovávala. Treba však uviesť, že skutočnosť, že správa hodnotenia rizík Únie, ktorá bola

vypracovaná v roku 2007, neobsahuje výsledky správy z roku 2000, poukazuje na to, že relevantnosť správy z roku 2000 je obmedzená. To potvrdzuje aj stanovisko vedeckého výboru pre toxicitu, ekotoxicitu a životné prostredie k tejto správe, podľa ktorého jej výsledky nemôžu byť brané do úvahy izolovane a dôležitosť možných rizík spojených s používaním kadmia, ktorú uvádza táto správa, sa musí hodnotiť v širšom kontexte.

- 57 Po tretie Komisia odkazuje na štúdiu nazvanú „Správanie PVC v odpadoch“, ktorú pre Komisiu vypracovala nemecká spoločnosť v roku 2000 a ktorá uvádza, že kyselinotvorné štádium raného rozpadu odpadu poukazuje na vysokú mieru vsakovania. Podľa tejto štúdie z dôvodu kyslosti výťažku fermentácie, ktorý vzniká vo fáze lúhovania, kyslosť (pH) výluhov je nízka a ťažké kovy sa môžu v tejto fáze rozpúšťať. Podľa Komisie je toto dôležité z dôvodu uvoľňovania iónov kadmia pochádzajúcich aj zo zlúčenín definovaných ako nerozpustné, akými sú pigmenty kadmia.
- 58 V tejto súvislosti treba zamietnuť argumentáciu žalobcov, podľa ktorej skutočnosť, že Komisia nepostúpila túto štúdiu tretiemu žalobcovi na základe jeho žiadosti o prístup z 24. mája 2011 k všetkým dokumentom týkajúcich sa vypracovania návrhu zmien a doplnení prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), preukazuje, že Komisia nezaložila svoje hodnotenie rizík na tomto dokumente.
- 59 Komisia uvádza, že uvedený dokument nepostúpila z toho dôvodu, lebo podľa nej nepredstavoval dokument týkajúci sa vypracovania uvedeného návrhu v tom zmysle, že nejde o dokument vyžadovaný príslušnými právnymi ustanoveniami alebo príslušným správnym konaním na vypracovanie tohto návrhu. Ako to aj vyplýva zo spisu, Komisia postúpila tretiemu žalobcovi na základe jeho žiadosti 47 dokumentov. Ak by sa aj predpokladalo, že Komisia si nesplnila povinnosti vyplývajúce z nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom nepostúpila všetky príslušné dokumenty, táto skutočnosť nepreukazuje, že Komisia nezohľadnila uvedené dokumenty v rámci svojho hodnotenia rizík. Konanie vedúce k zmene a doplneniu prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006 a konanie týkajúce sa žiadosti o prístup k dokumentom Komisie podľa nariadenia č. 1049/2001 totiž predstavujú dve samostatné konania, ktoré jedno na druhom nezávisia.
- 60 Treba však uviesť, ako to uvádzajú aj žalobcovia, že štúdia nazvaná „Správanie PVC v odpadoch“ sa týka iba PVC. Ak by aj bola pravda, že táto štúdia obsahuje údaje týkajúce sa hodnotenia rizík spôsobených pigmentmi kadmia, jej hodnota je obmedzená pri iných plastových materiáloch, ktoré nie sú z PVC.
- 61 V tomto kontexte treba pripomenúť, že odôvodnenia napadnutého nariadenia sa týkajú iba zákazu používania kadmia vo všetkých výrobkoch z PVC (odôvodnenia 9 až 12 napadnutého nariadenia), bez odkazu na iné plastové materiály, a že podľa odseku 4 položky č. 23 prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006, zmeneného a doplneného napadnutým nariadením, je PVC jediný plastový materiál, na ktorý sa vzťahuje osobitná výnimka dotknutých obmedzení, a to pre zmesi vyrobené z odpadového PVC, nazvané „recyklovaný PVC“. Okrem toho treba uviesť, že návrh zmeny a doplnenia prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006, predložený Komisiou orgánom príslušným pre nariadenia č. 1907/2006 a 1272/2008 na ich stretnutí od 15. do 17. júna 2010 počas prípravnej fázy napadnutého nariadenia, formuloval návrh nazvaný „Zákaz používania kadmia vo všetkých plastoch obsahujúcich PVC“, a že tento návrh mohol byť považovaný za návrh, ktorý sa netýka „všetkých plastových materiálov, vrátane PVC“. Z ohľadom na uvedené Všeobecný súd zastáva názor, že zo štúdie nazvanej „Správanie PVC v odpadoch“ nevyplýva ani to, keďže Komisia rovnako preskúmala otázku, či správanie, pokiaľ ide o pigmenty kadmia, iných plastových materiálov ako PVC, sa odlišuje od správania PVC, ani prípadne, v akom rozsahu všetky iné plastové materiály, ktorých sa týkajú dotknuté obmedzenia, boli v tomto ohľade porovnateľné s PVC.

- 62 Po štvrté Komisia odkazuje na oznámenie o výsledkoch vyhodnotenia rizík a o stratégiách znižovania rizík pre tieto látky: kadmium a oxid kademnatý, podľa ktorého vystavenie životného prostredia vplyvu kadmia sa vypočítava na základe všetkých známych súčasných antropogenických emisií kadmia, t. j. kadmia, ktoré emitujú výrobcovia a spracovatelia kadmia/oxidu kademnatého, a kadmia v rozptýlených zdrojoch, ako sú napríklad hnojivá, výroba ocele, spaľovanie ropy a uhlia, doprava, spaľovanie odpadov, skládky atď. Pokiaľ ide o hodnotenie rizík na ľudské zdravie, odkazuje toto oznámenie na odôvodnenie záveru, podľa ktorého treba prijať osobitné opatrenia na zníženie rizík, odkazuje na riziká genotoxicity a karcinogenity pri vystavení sa vplyvu kadmia v životnom prostredí bez ohľadu na spôsob takéhoto vystavenia sa, pretože táto látka sa považuje za karcinogénnu bez spodnej hranice. Pokiaľ ide o hodnotenie rizík pre životné prostredie, toto oznámenie najmä odkazuje na presakovanie skládky priamo do povrchových vôd, na vodstvo v Spojenom kráľovstve a belgickom regióne Valónska, kde je koncentrácia kadmia vysoká, a na pôdu Spojeného kráľovstva v regionálnom meradle.
- 63 V tejto súvislosti treba konštatovať, že toto oznámenie predstavuje výsledky hodnotenia rizík obsiahnuté v správe hodnotenia rizík Únie a stratégie odporúčané na obmedzenie rizík vyplývajúcich z kadmia a oxidu kademnatého. Ako už bolo uvedené (pozri bod 53 vyššie), správa hodnotenia rizík Únie sa iba nepriamo týka pigmentov kadmia, a to iba v rozsahu, v akom sa týka miest výroby týchto pigmentov.
- 64 Okrem toho treba uviesť, že používanie pigmentov kadmia bolo na základe smernice 91/338 obmedzené vo veľkom počte plastových materiálov pred nadobudnutím platnosti napadnutého nariadenia (pozri bod 4 vyššie), a že podľa nariadenia č. 552/2009 boli tieto obmedzenia prenesené do prílohy XVII nariadenia č. 1907/2006 (pozri bod 12 vyššie). Treba takisto konštatovať, ako to uvádzajú aj žalobcovia, že dotknuté pigmenty kadmia boli výslovne vylúčené z harmonizovanej klasifikácie nebezpečných zmesí kadmia podľa prílohy VI nariadenia č. 1272/2008.
- 65 Po piate odkazuje Komisia na štúdiu nazvanú „analýza žiadosti o výnimku z používania ťažkých kovov v plastových obaloch a paletách“ z 29. septembra 2008, ktorá sa týka správania sa kadmia a pigmentov ťažkých kovov v odpadoch. Táto štúdia obsahuje výňatok zo správy rady ministrov Nórska z roku 2003, podľa ktorej je reaktivita kadmia v odpadoch slabá a podľa ktorej úplné zmytie kadmia dažďom môže trvať stovky až tisíce rokov, v niektorých prípadoch ešte dlhšie, ale podľa ktorej neexistuje žiadny dôkaz, že možno považovať odpad za miesto, kde zostane kadmium natrvalo. Štúdia tiež uvádza, že sa zdá, že stabilita ťažkých kovov závisí od zachovalosti obalu/palety. Táto štúdia odkazuje na zdokumentovaný prípad a vysvetľuje, že uskladnenie polyetylénu s vysokou hustotou (HDPE) zafarbeného pigmentmi kadmia vonku na čerstvom vzduchu počas piatich až šiestich rokov malo za následok zvýšenú koncentráciu kadmia v pôde a v okolitých vodách. Okrem toho táto štúdia odkazuje na dve iné štúdie. Podľa prvej majú žlté pigmenty sulfidu kademnatého výbornú odolnosť – okrem prípadu vlhkosti – a sú tak málo citlivé na vonkajšie zmeny. Podľa druhej sú pigmenty kadmia odolné voči svetlu, ale môžu ľahko oxidovať na rozpustné sírany pôsobením svetla (ultrafialovými lúčmi), vzduchu a vody. Táto fotooxidácia je vyššia pre kadmiovú žltú ako pre kadmiovú červenú. Podľa tejto druhej štúdie však rezistentná kapacita voči svetlu a času závisí od pigmentu a aj média, v ktorom sa pigment použil, čiže od skutočnosti, či obaly alebo palety boli hladké alebo zrnité.
- 66 V tejto súvislosti treba zamietnuť, z rovnakých dôvodov ako v bodoch 58 a 59 vyššie, argumentáciu žalobcov, podľa ktorej skutočnosť, že Komisia nepostúpila túto štúdiu, ako aj správu rady ministrov Nórska tretiemu žalobcovi na základe žiadosti o prístup z 24. mája 2011, preukazuje, že Komisia nezaložila svoje hodnotenie rizík na týchto dokumentoch.
- 67 Závažnosť tejto štúdie a správy rady ministrov Nórska v nej uvedenej na určenie rizík vyplývajúcich z dotknutých pigmentov kadmia v iných plastových materiáloch ako tých, pre ktoré bolo používanie týchto pigmentov obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia, ako to tvrdia žalobcovia, je obmedzená.

- 68 Na jednej strane sa totiž, pokiaľ ide o správu rady ministrov Nórska, táto správa netýka používania pigmentov kadmia, ale správania sa kadmia v odpadoch vo všeobecnosti. Okrem toho zatiaľ čo uvádza, že reaktivita kadmia v odpadoch je slabá a úplné zmytie kadmia dažďom môže trvať stovky až tisíce rokov, v niektorých prípadoch ešte dlhšie, aj keď neexistuje žiadny dôkaz, že možno považovať odpad za miesto, kde zostane kadmium natrvalo, táto správa zjavne nepredstavuje dostatočný základ na hodnotenie rizík vyplývajúcich z používania dotknutých pigmentov kadmia v plastových materiáloch.
- 69 Na druhej strane, pokiaľ ide o obsah tejto štúdie, je pravda, že sa týka aj správania sa pigmentov kadmia v odpadoch. V tejto súvislosti treba zamietnuť argumentáciu žalobcov, podľa ktorej Komisia nepreukázala existenciu vzťahu medzi používaním pigmentov kadmia a výluhom v odpade a podľa ktorej sa zdá byť najväčším zdrojom kadmia v odpadoch, konštatovaným v správe hodnotenia rizík Únie, oxid kademnatý. Táto štúdia totiž výslovne odkazuje na prípad, v ktorom uskladnenie granúl HDPE zafarbeného pigmentmi kadmia malo za následok znečistenie pôdy a vody vyvolané kadmium z dôvodu dlhodobého pôsobenia zlého počasia. Okrem toho aj keby sa predpokladalo, že oxid kademnatý predstavuje najvyšší zdroj kadmia v odpadoch, treba uviesť, ako to uvádza Komisia, že celkový vplyv na životné prostredie závisí od celkových množstiev, ktoré sa nachádzajú v životnom prostredí, a zmien rozpustnosti vyplývajúcich z prírodných podmienok a deformácie pigmentov kadmia.
- 70 Zatiaľ čo však táto štúdia uvádza, že rezistentná kapacita voči svetlu a počasiu závisí najmä od média, v ktorom sa pigment použil, čiže od skutočnosti, či obaly alebo palety boli hladké alebo zrnité, nepredstavuje žiadne nové poznatky vo vzťahu k prejednáwanej veci a správaniu sa pigmentov kadmia v rôznych plastických materiáloch. A prejednávaná vec sa týka práve hodnotenia rizík vyplývajúcich z používania dotknutých pigmentov kadmia v iných plastových materiáloch ako tých, pre ktoré bolo používanie takýchto pigmentov obmedzené pred prijatím napadnutého nariadenia. Okrem toho treba konštatovať, že táto štúdia sa týka iba plastových materiálov používaných práve na výrobu obalov alebo palet.
- 71 Z ohľadom na uvedené zo spisu nevyplýva, že Komisia posúdila všetky skutočnosti a okolnosti relevantné v situácii, ktorú napadnuté nariadenie zamýšľalo spravovať. Komisia sa tým, že na základe vedeckých podkladov uvedených v bodoch 54 až 70 vyššie zastávala názor, že existuje riziko pre ľudské zdravie a životné prostredie, ktoré vyžaduje konanie na úrovni Únie, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 72 Prvú časť tohto žalobného dôvodu treba preto prijať.
- 73 Vzhľadom na uvedené a bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o druhej časti tohto žalobného dôvodu alebo o iných žalobných dôvodoch predložených žalobcami, treba vyhovieť žalobe a čiastočne zrušiť napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom obmedzuje používanie dotknutých pigmentov kadmia v zmesiach a výrobkoch z iných plastových materiálov ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím uvedeného nariadenia. Naopak, v zostávajúcej časti treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú.

O trovách

- 74 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania. Keďže Komisia nemala v prejednáwanej veci úspech vo väčšine svojich dôvodov, bude správne posúdiť skutkové okolnosti veci tak, že Komisia znáša 90 % svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť 90 % trov konania žalobcov a žalobcovia znášajú 10 % svojich vlastných trov konania a sú povinní nahradiť 10 % trov konania, ktoré vznikli Komisii.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Nariadenie Komisie (EÚ) č. 494/2011 z 20. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH), pokiaľ ide o prílohu XVII (kadmium), sa ruší v rozsahu, v akom obmedzuje používanie oranžového selenid-sulfidu kademnatého (č. CAS 1256-57-4), červeného selenid-sulfidu kademnatého (č. CAS 58339-34-7) a sulfidu kademnato-zinočnatého (č. CAS 8048-07-5) v zmesiach a výrobkoch vyrobených z iných syntetických organických polymérov ako tých, pre ktoré bolo toto používanie obmedzené pred prijatím nariadenia č. 494/2011.**
2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.**
3. **Európska komisia znáša 90 % svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť 90 % trov konania združenia International Cadmium Association (ICdA) a spoločností Rockwood Pigments (UK) Ltd a James M Brown Ltd.**
4. **Združenie ICdA a spoločnosti Rockwood Pigments (UK) a James M Brown znášajú 10 % svojich vlastných trov konania a sú povinné nahradiť 10 % trov konania, ktoré vznikli Komisii.**

Dittrich

Wiszniewska-Białecka

Prek

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. novembra 2013.

Podpisy